

Βιέννη, 2006 από τον Luchezar Boyadjiev («Double Take (s): Interfacing Cities», 2003 - 2006 - Έργο σε εξέλιξη, φωτογραφίες και φωτομοντάζ).

Το προφίλ ενός κόσμου σε μετάβαση

Αγωνιώδη ερωτήματα στο συνέδριο «Δημοκρατία, μετανάστευση και ταυτότητα στην Ευρώπη σήμερα»

ΣΥΝΕΔΡΙΟ
 της **ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑ**

Δεν έχει περάσει και τόσο καιρός από τότε που άλλαξε ο ρους της σύγχρονης ιστορίας. Το 1989 ήταν η χρονιά - ορόσημο, όταν γκρεμίστηκε το τείχος του Βερολίνου σηματοδοτώντας την απαρχή μιας νέας εποχής. Μέσα σε αυτά τα 20 χρόνια, οι βεβαιότητες του παρελθόντος έδωσαν τη θέση τους σε νέες προκλήσεις και η σύγχρονη τέχνη προσπαθώντας να αφουγκραστεί τους καιρούς, μίμνη σε καινούργια μονοπάτια.

Χωρίς στεγανά

Το συνέδριο «Δημοκρατία, Μετανάστευση και Ταυτότητα στην Ευρώπη σήμερα» - που έγινε στη Θεσσαλονίκη, στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, το περασμένο Σαββατοκύριακο - θα μπορούσε καλύτερα να έχει συμμετέχοντες μονάχα πολιτικούς. Ομως στο πάνελ βρέ-

θηκαν καλλιτέχνες, θεωρητικοί της τέχνης, εμπλεκτές, δημοσιογράφοι και κοινωνιολόγοι που προσπάθησαν, ο καθένας από το δικό του μετρίδι, να σκιαγραφήσουν το προφίλ ενός κόσμου σε μετάβαση, χωρίς στεγανά, με κοινά, αγωνιώδη ερωτήματα.

«Ζούμε την ιστορία καθώς γράφεται μέσα από μια αποσπασματική αφήγηση, στην οποία όλοι έχουν δεν έχουν καρτιά» είπε η καταξιωμένη κοινωνιολόγος Σάσκια Σάσεν, στην εναρκτήρια ομιλία του συνεδρίου, η οποία διδάσκει στο πανεπιστήμιο Columbia και το London School of Economics. Η Σάσεν που έχει καταπιαστεί με τη σύζευξη ανάμεσα στην παγκοσμιοποίηση και τη μετανάστευση εστίασε την ανάλυσή της στον σημαντικό ρόλο των μεταναστών στη σύγχρονη ευρωπαϊκή κοινωνία, η οποία δείχνει να τους φοβάται κι όμως εκείνοι καταφέρνουν να γίνουν

ζωτικός παράγοντας της μετεξέλιξής της.

Η Ισπανίδα Νατάλια Ρήμπας - Μάτεος που διδάσκει σε Πανεπιστήμιο

Καλλιτέχνες, θεωρητικοί της τέχνης, δημοσιογράφοι και κοινωνιολόγοι προσπαθούν να σκιαγραφήσουν τα καινούργια μονοπάτια της σύγχρονης τέχνης

του Μαρόκου, μίλησε για πόλεις στη λεκάνη της Μεσογείου που στέκονται στον κάρπη ως νοτιά «εσωτερικά» σύνορα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης ανάμεσα σε ιδεολογίες, θρησκείες, αντιλήψεις και πολιτικά συστήματα, φέρνοντας ως παράδειγμα

την Ταγγέρη αλλά και το Δυρράχιο. Ο καλλιτέχνης Luchezar Boyadjiev ταξιδεύει συνεχώς και δείχνει μέσα από τις φωτογραφίες του τη ρευστότητα των νοημάτων. Στις σημερινές παγκοσμιοποιημένες πόλεις, τίποτα δεν είναι μονοδιάστατο και «αγνό».

Πού στέκεται η Ελλάδα μέσα σε αυτό τον κυκλώνα των αλλαγών; Ο δημοσιογράφος και τεχνοκρτικός Νίκος Ευδάκης αναφέρθηκε στα γεγονότα που αναστάτωσαν πρόσφατα την Αθήνα, στην ομιλία του με τίτλο «Δακρυομένος Δεκέμβρης των Griots. Hoodies, προκαρίατο και Outclass. Πρώτες σκέψεις για μια καινοφανή αστακή εξέγερση». Πρωταγωνιστές, οι Έλληνες νέοι που βγήκαν στους δρόμους, αναζητώντας μια νέα ταυτότητα μέσα από την οργή για ένα αβέβαιο μέλλον, θέτοντας αυθόρμητα και τολμηρά ερωτήματα για μια δυσλειτουργική κοινωνία.

Ο δημοσιογράφος Αυγουστίνος

Ζενάκος εκ των συνεπιμελητών της Μπιενάλε της Αθήνας, μίλησε για τις αγκυλώσεις στην σύγχρονη ελληνική νοοτροπία που εμποδίζουν συχνά την ανάδειξη νέων τάσεων στην εικαστική σκηνή και όχι μόνο.

Η διμερίδα που συμπεριελάμβανε και άλλους ομιλητές, πραγματοποιήθηκε στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης με πρωτοβουλία της Artbox, που εκπροσωπεί την Ελλάδα στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα «Atlantis. Hidden Stories - New Identities. European Art 20 years after the Iron Curtain» του Heinrich Boell Foundation και του Rohkunsbau, δύο φορέων που βρίσκονται στο Βερολίνο. Εκτός από την Ελλάδα και τη Γερμανία συμμετέχουν επίσης εικαστικοί φορείς από τη Σλοβενία και τη Βουλγαρία. Μέσα στο 2009 θα πραγματοποιηθούν εικαστικές εκθέσεις γύρω από την ίδια θεματολογία και στις 4 χώρες.